

hele Sag og sat mig ind i de forskjellige Systemer, som bruges i andre Lande. Det Forslag, Regjeringsudkastet indeholder, er væsentligt bygget efter det franske System, men dette er dog ikke lidet lempet i mit Forslag. Jeg maa gjentage, at det ærede Mindretals Forslag gjør et meget betænkeligt Indblik paa enkelte vigtige Punkter af Bygningen uden samtidig dermed at give os et sammenhængende og brugeligt System.

Frederiksen: Ministeren bebrejder mig, at jeg vilkaarlig har taget bort nogle Stykker af Lovens Bygning, og at der derved paa een Gang er blevet baade for meget og for lidt tilbage. Jeg har kun søgt at tage bort, hvad der var overflødig, ikke nødvendigt, og jeg har ladet blive tilbage, hvad der var nødvendigt, og det tror jeg er en rigtig Fremgangsmaade. Ministeren fremhævede dernæst, at der var den store Forskel mellem mit Forslag og Regjeringens, at efter mit Forslag var det kun Loldvæsenets Ret at give ind udenfor Sukkerhuset, men ikke dets Pligt. Naar navnlig ogsaa den ærede Ordfører fremhævede det tilsyneladende Selvomstygende i en saadan Stilling for Loldvæsenet, saa forekommer det mig dog, at Intet er lettere end at vise, at Tanken i mit Forslag er rigtig. Skal man saaledes, fordi der kan tænkes en Loldbesvigelse af en eller anden Art et Sted i Landet, gjøre det til Loldvæsenets Pligt at staa udenfor hver Mandes Hus, eller er det ikke netop rigtigere at give Loldvæsenet Ret til at gaa hen der, hvor der er Grund til at frygte Besvigelse. Det, hvorom det gælder her, er jo at se, hvor meget Sukker der kommer ud af den hele Virksomhed i Fabrikken, idet det kun er dette Sukker, der skal beskattes, og netop naar man ikke skal have Regimentet af Væjente, som Ministeren talte om, rundt omkring i Bygningen, hvor de egentlig ikke have Noget at gjøre, men kun ere til Uleilighed og Besvær og selv blive Hæde af deres Pligt — netop da maa man kun gjøre det til en Ret, som Ministeren og Udvalgets Flertal vil gjøre til en Pligt. Der er ogsaa et andet Punkt, som Ministeren hvælede ved med saa stor Styrke. Han sagde, hvorfor skal Loldvæsenet overhovedet have Ret til at kontrollere paa de foregaaende Trin af Produktionen, naar Massen senere bliver borte for den? Men Massen bliver netop ikke borte efter mit Forslag. Det hedder udtryffeligt i Mindretallets Forslag, at i Sukkerhuset maa høist findes det i 12 Timer forarbejdede Kvantum Sukker, og Flytning til Dplagsstedet maa altsaa ske mindst to Gange i 24 Timer; altsaa i denne korte Tid har Loldopsynet ved at veie den Mængde Sukker, der gaar ud af Sukkerhuset, Afgang til at se, hvor megen Masse der gaar ind i Dplagshuset og derved ogsaa Leilighed til at anstille den Prøve, som Mindretallet heller ikke har villet borttage Retten til at anstille. Ogsaa vi indrømme jo nemlig Lold-

opsynet Ret til at følge visse forberedende Skridt for at se, hvorvidt det svarer til det endelige Udbytte. Endelig talte den ærede Minister om, at jeg borttog Forpligtelsen til kun at have een fri Dør; ja, men jeg lægger jo ogsaa Kontrollen hen til det Sted, hvor den virkelig har noget at gjøre, nemlig til Sukkerhuset, og for dets Vedkommende er der jo kun Tale om een Nabning eller da om een fri Dør, saa der altsaa slet ikke er Spørgsmaal om, at Loldopsynet ikke skulde beholde den vigtige Nabning eller Dør, som den ærede Minister talte om. Naar i Øvrigt det Spørgsmaal er reist, om det i det Hele taget virkelig vilde blive nogen større Vættelse for Fabrikkerne, og naar nemlig den ærede Ordfører gjorde gjældende, at Fabrikkerne ikke efter mit Forslag vilde faae nogen synderlig Vættelse, da ogsaa efter det Loldvæsenet skulde blandes ind allevegne, saa skal jeg for det Første atter fremhæve den overordentlige store Forskel, der er imellem at give Loldvæsenet en Ret, som det kan benytte i saadanne Tilfælde, hvor der kan være særlig Anledning dertil, og at gjøre det til en unødvendig Pligt for Loldvæsenet og en Pligt, som kun er stiftet til at forstyre Fabrikkerne. Den Del af Fabrikationen, som bestaar i Centrifugeringen og Lønning af Karrene, foregaar uaf-labelig hele Dagen, og det vil være til den største Gene for de Folk, der have med det at gjøre, om Loldvæsenet skal være tilstede hele Tiden, for at veie Sukkeret i utallige Smaapartier. Naar der derimod er en enkelt Dør, der fører til Sukkerhuset, behøver Kontrollen kun at veie Sukkeret to Gange om Dagen. De ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at den ærede Minister støttede sig væsentlig til Udvalgets Flertal, og Udvalgets Flertal støtter sig igjen ganske væsentlig til den ærede Ordfører. Jeg kan derfor ikke Andet end fortrinlig vende mig til den ærede Ordfører, som nylig angreb mit Forslag. Han bebrejdede mig Mangel paa Alvor i dette Forslag, og at jeg havde saa god Tro; at jeg gik ud fra, at der ikke vilde finde Besvigelser Sted. Det er ikke Tilfældet, og jeg kan ikke Andet end i et væsentligt Punkt vende denne Bebrejdelse mod den ærede Ordfører. Det vilde ganske vist være en Anke imod mit Forslag, dersom man efter det skulde have Lov til at foretage Krytallisationen, denne vigtige Proces, hvorved Sukkeret kommer frem, paa andre Steder i Fabrikken; det vilde være en væsentlig Indvending imod mit Forslag, hvis det var affattet saa skjodesløst, at det kunde finde Sted; men den ærede Ordfører maa ikke have været tilstrækkelig opmærksom paa Forslagets Affattelse, thi han vilde da have set, at det er slaaet fast, at Krytallisationen kun kan foregaa i den Del af Sukkerhuset, som er under fuld Kontrol. Der staaer nemlig i Forslaget under Nr. 7: „Sukkerhuset (det Lokale, hvori Krytallisationsfar fyldes eller tømmes, eller hvor Sukkere centrifugeres)“, og naar Sukkerhuset er defineret paa den Maade, saa ser jeg ikke rettere, end at der